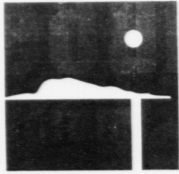

VETRARSÓL

Í stuttum er at siga um filmin, at hann fer fram um aldarskiðið 1700-1800 tá danskir embætismenn ráddu í Føroyum. Í Havnini hitta vit Hammershaimb fúta og dóttir hansara Inger. Fyri at stytta dóttirini stundir, letur Hammershaimb hana fara á bygd at ferðast. Misnøgðin við kongaliga einahandilin er stór, og veldir hetta fútanum mikið høvuðbrýggj. Á odda í stríðnum móti eina-handlinum er sjálvur Nólsoyar Páll. Páll hittir fúta dóttirina Inger á fyrsta sinni, tá hann tekur sálu, og gerst hon hugtikin av hesum djarva manni. Men eisini systkinabarn Nólsoyar Páll Ragni hevur gott eyga til hansara. Nólsoyar Páll hittir eisini fútan, men hesin fundur gongur ikki væl, og um somu tíð fær fútin fræinir av vinarlagnum millum dóttirina og stríðsmann sin.

Filmurin eitur Kópakonon, og byggir hann á søgnina um kópakonuna, ið er kend í teim londum uttanum okkum, sum í øldir hava verið knýtt at sjónum.

Tað er norðmaðurin Leif Sinding, sonur kenda norska komponistin Chr. Sinding, ið hevur leiksjórnad. Tá hann á fyrsta sinni kom til Føroya í 1951, varð heitt á Norska Generalkonsulatið í Havn um at ganga honum til handa í fyrirreikingarbeiðinum. Niclas Andreassen úr Havn starvaðist tá sum

Filmsfelagið

»Selkvinnen« á filmstevnu í Føroyum

Norski filmurin SELKVINNEN verður sýndur á filmstevnu VETRARSÓL í Norðurlandahúsinum og í Sjótleikarhúsinum. Á setanini friggjakvöldið 23. nov. fer stjórin á norska filmstovninum Jan Erik Holst at greiða frá filminum og upptøkunum, ið gjørdar vórðu í 1953 í Føroyum. Ein føroyingur, ið luttók í fyrirreikingararbeiðinum fyrst í fimtiárunum, var Niclas Andreassen úr Havn

skrivari á konsulátinum, og minnst hann ymiskt í hesum sambandi. M.a. vóru nakrar rættingar gjørdar í handritinum, tí kunnleiki norðmanna til Føroyar ikki var so stórur. T.d. var eitt brot, har bóndin sigur í björgunum, meðan hann veittrar heim til konuna, ið stendur í køksvindeygnum og eygleiðir hann.

Í 1951 vóru fleiri royndarupptøk gjørdar ymsastaðni í Føroyum. Leif Sinding vildi eisini hava eina kvinnu at svimja um Streymin, hon skuldi ímynda Kópakonuna, og fekk Niclas Andreassen tí

Guðrun Dahl Christiansen, ið var ein ófóru svimjari, til hesa uppgávu. Fyri hetta fekk hon stóra samsýning frá Sinding, 500 kr. ið var meir enn ein mánaðarløn tá i tíðini.

Nakrar upptøk úr einum bóndahúsi eru gjørdar í Noregi, og til hetta skuldu teir brúka 12-14 føroyskar búnar. Hetta fekk konsulatið til uppgávu at útvega, og varð ein bankgaranti uppá 1200 kr. reistur fyri at tryggja at búnarnir komu aftur í øllum góðum.

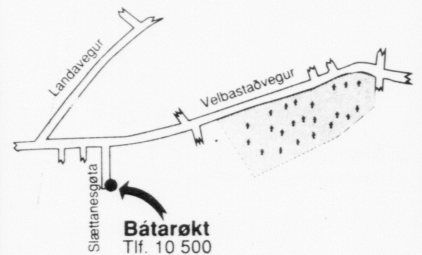
Føroyski danskurin er sjálvandi eisini við. Upp-

tøkurnar eru úr Stokkastovuni í Kirkjubø, og er tað Páll Patursson, ið skipar dansin. Men fyri at fáa dansin at ganga var neyðugt við floskuni, og hon var nú sum tá ikki heilt lott at fáa fatur á. Men við góðari hjálp frá Richard Long, ið tá sat í landsstýrinum, komu fleiri til vega. So tá var gott lag á bæði Velbastað og Kirkjubømonnum.

Filmurin fekk ikki góða móttöku í Noregi. Tá tað kom fram, at Leif Sinding hevði staðið fyri upptøkunum fóru fólk at eykneva filmin »Heil og Selkvinnen«. Hetta komst av at Sinding undir krignum hevði vist týskar krigsfilmir í biografi sinum, og bleiv filmurin Selkvinnen knýttur at hesi fortíð hansara, hóast einki í innihaldinum er um hetta.

Í samband við sýningar av SELKVINNEN verður ein framsýning í forholdini í Norðurlandahúsinum av gomlum fotomyndum frá upptøkum í Føroyum. Myndirnar eru læntar frá norska filmstovninum, eisini fer stjórin á filmstovninum Jan Erik Holst at greiða frá filminum, tá fyrsta sýningin verður friggjakvöldið 23. nov. kl. 19.30.

Bátarøkt

- umvæling og íseting av motorum o.a.
- olja og filter verða skift
- stöðupláss til bátar

Bátarøkt

v/ Jákupi Olsen
Slættnesgøta 9
Postrúm 1183 – 110 Tórshavn
Telefon 10 500

Vit gera eisini smávegis umvælingar av bilmotorum v.m.

Oyggjarnar

*Upp í millum gronar líðir,
eystan lotið ferðast so blítt,
sum tað hevur allar tíðir,
helst á sumri kennist tað so lýtt.
Mangar vetrarstormar harðar,
Føroyar ikki teimum svarar.
Sum eitt reyðsmenni á volli
okkar fjøll so treystliga stiga fram.*

*Ög tað fólk ið hesar oyggjar,
hevur gist í túsund ár,
sterkir menn og vakrar moyggjar,
hava kent mong djúp og opin sár.
Havið skoynkjur teimum fœði,
tá tað tó í síni øði,
teirra lí í pant man taka, hevur
hevur mangan út í sorg tá blaka.*

*Men tá sólin aftur skínur,
Føroyar fólk so brosandí at sjá,
tá hon teirra andlit kínur,
teirra góðlyndi tú fær at sjá.
Tí so vakrir hesir klettir,
heilt tilvildarlaga settir,
teir so langt í loftið rokka,
skuggar djúpt í dalarnar sokka.*

Valdemar á Løgmanstø

